

Οδοιπορικό στα Ζαγοροχώρια

Η Ελλάδα έχει αναμφισβήτητες ομορφιές. Πέραν της θάλασσας, που δεν έχει κυματισμό να σε παίρνει μέσα και να μην μπορείς να κολυμπήσεις, των παραλιών της που μοιάζουν με πισίνες και μπορείς να δεις μέχρι και 20 μέτρα κάτω, της αύρας που σε δροσίζει τα βράδια όσο ψηλή κι αν είναι η θερμοκρασία της μέρας και μπορείς να τρως σε ένα ταβερνάκι και να ακούς τον παφλασμό των κυμάτων, έχει και βουνά με γραφικά χωριά μέσα σε παρθένα φύση, όπως τα ονομαστά Ζαγοροχώρια στην Πίνδο που τείνουν να γίνουν η Μύκονος του χειμώνα...

Εκεί βρεθήκαμε πρόσφατα με τον πολιτιστικό σύλλογο Φίλων Πανοράματος Βούλας που οργάνωσαν ο Παναγιώτης Σωτηρόπουλος και η Μαρία Φετοκάκη και όπως συμβαίνει σε αυτές τις οργανωμένες εκδρομές, είδαμε και ζήσαμε πολλά που δύσκολα θα τα κάναμε μόνοι μας. Είχαμε βέβαια, την τύχη να είναι ξεναγός μας ένα ντόπιος τρίτης γενιάς, που σπούδασε και επέστρεψε στον τόπο του και προσπαθεί να κάνει πολλά πράγματα με μεράκι και αγάπη για την περιοχή.

Παρεμπιπτόντως όταν σας το έγγραφα αυτό διάβασα το επόμενο άρθρο της Μαρίας Φετοκάκη συναδέλφου αρθρογράφου στην εφημερίδα της Βούλας για την Ελλάδα με τίτλο «ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΕΝΑ ΚΛΗΜΑ, ΜΙΑ ΕΛΙΑ ΚΙ ΕΝΑ ΣΚΑΡΙ!» και σας παραθέτω μια δυο παραγράφους που συνάδουν με αυτά που γράφω παραπάνω:

« - Τι είναι η πατρίδα μας; Ποια είναι η πατρίδα μας;

- **Ένα κλήμα, μια ελιά, ένα καλοδουλεμένο σκαρί**, κατά τον Οδυσσέα Ελύτη!

- **«Η θάλασσα, έχουμε τόση θάλασσα μπροστά μας...**

Εκεί που τελειώνουμε εμείς αρχίζει η θάλασσα...» έγραψε η Κ. Δημουλά. Και πράγματι είναι η θάλασσα το άλλο μισό της, η νερένια ψυχή της, το πέλαγο, η στάλα κι η δροσιά της!

κοντά στο σημείο που συναντιούνται τρεις ποταμοί, ο Αώος, ο οποίος εκβάλλει στην Αλβανία, ο Βοϊδομάτης και ο Σαρανταπόταμος, που είναι από τους πιο καθαρούς της Ευρώπης. Στα νερά τους ζουν πέστροφες, που προσαρμόζουν το χρώμα τους σε αυτό των πετρωμάτων, "προικισμένες", όπως μας εξήγησαν, από τη φύση για να προστατεύονται από τους θηρευτές τους.

Πριν χρόνια που είχαμε βρεθεί στην περιοχή, είχαμε περπατήσει σε μονοπάτια και είχαμε διασχίσει τη χαράδρα του Βίκου σε επτά ώρες... Υπάρχουν πλέον πολλά ορειβατικά μονοπάτια με σήμανση και διαφορετικούς βαθμούς δυσκολίας, που μπορεί να περπατήσει κανείς και περίπου 100 πέτρινες

γέφυρες, που στο παρελθόν ένωναν τα απομονωμένα χωριά μεταξύ τους. Οι Ηπειρώτες είναι φημισμένοι μάστορες της πέτρας και μάλιστα πρόσφατα έχει εγκριθεί η δημιουργία ενός μουσείου Γιαννιώτικης πέτρας.

Οι προοπτικές ανάπτυξης του τόπου είναι τεράστιες. Ήδη οι Κροάτες κατα-

σκευάζουν μια γέφυρα που θα συντομεύσει σημαντικά τον χρόνο για τα εβδομήντα εκατομμύρια Ευρωπαίων που υπολογίζεται ότι θα επισκεφτούν οδικώς την Ελλάδα και φυσικά τα Γιάννενα με την πανέμορφη λίμνη τους. Παλιά το ταξίδι μέχρι την Αυστρία κρατούσε 3 μέρες και υπολογίζεται ότι θα μειωθεί σε 10-12 ώρες.

Επίσης εξετάζεται η πρόταση Ελλάδα και Αλβανία να δημιουργήσουν ένα τεράστιο Περιβαλλοντικό πάρκο στον Αώο, που είναι το φυσικό σύνορο μεταξύ των δύο χωρών.

Σε αυτή την εκδρομή κάναμε και ...γεροντοαθλητισμό. Για να πάρετε μια ιδέα δείτε τις φωτογραφίες.

Όπως έχω ξαναγράψει, όλα τα σπορ με τα οποία ασχολήθηκα, τα ξεκίνησα μετά τα πενήντα μου, όμως το rafting το δοκίμασα τώρα και μπροστά του... ωχριούν τα πενήντα.

Συστήνω, όταν μπορείτε, να κάνετε αυτή την εκδρομή. Είτε κάνετε rafting είτε περπατήσετε στις όχθες του ποταμού η φύση θα σας αποζημιώσει.

Οι Έλληνες συχνά παραπονιόμαστε ότι η χώρα μας είναι άγονη, γεμάτη πέτρες. Διασώζονται και διάφορες ιστορίες σχετικά, όπως ότι όταν ο Θεός έφτιαχνε τον κόσμο, κοσκίνισε το χώμα όλης της γης πάνω από τη Γερμανία, την Ουκρανία, τη Γαλλία, την Ολλανδία και τις άλλες (πεδινές) χώρες και τις πέτρες που απέμειναν στο κόσκινο, τις σκόρπισε στην Ελλάδα.

Όμως **δεν είναι έτσι** και το διαπιστώνεις γνωρίζοντας την ορεινή Ελλάδα.

B.T.

- Ελλάδα κι ενδοχώρα, ορεινά χωριά, χαράδρες, ρεματιές και ποτάμια, λίμνες, ελατοσκέπαστα βουνά, γρανιτένιες βουνοκορφές, βοσκοτόπια, πουλιά και ακούραστα τζιτζίκια, μοναστήρια, πανηγύρια και γιορτές...

Θρούμπι, ρίγανη, θυμάρι, φασκόμηλο, δενδρολίβανο, θα αρωματίσουν τα πνευμόνια σου και η ομορφιά της ανθισμένης κάπαρης θα σε καταπλήξει!

Ο έρωτας κι ο άνεμος παραμονεύουν, σ' όποιο νησάκι κι αν ρίξεις άγκυρα!»

Ίσως το πιο σημαντικό είναι το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας «Μπουραζάνι» και το Περιβαλλοντικό Πάρκο όπου λειτουργεί και συνεδριακό κέντρο, που επισκεφτήκαμε.

Η φύση γύρω είναι μαγευτική, σχεδόν άθικτη από τις ανθρώπινες επεμβάσεις, με πλούσια χλωρίδα και πανίδα. Φιλοξενεί το 25% περίπου όλων των ειδών των λουλουδιών που υπάρχουν στον κόσμο, εκατό είδη δέντρων και βρίσκεται πολύ

